

De sju fördärvande synderna

Vad är de sju fördärvande synderna i islam? Och vad är deras straff?

Svar:

Lov och pris tillkommer Gud, och välsignelser och fred över Guds sändebud. Och därefter:

”De sju fördärvande synderna klagade Profeten ﷺ i den autentiska hadithen – återberättad av Al-Bukhari och Muslim i de två *Saheeh*-samlingarna – från Profeten ﷺ att han sade: *’Undvik de sju fördärvande synderna – det vill säga de förstörande.’* Vi sade: *’Och vad är de, o Guds sändebud?’* Han sade: *’Avgudadyrkan, trolldom, att döda en själ som Gud har förbjudit utom med rätta skäl, att äta ränta, att äta den faderlöses egendom, att fly på slagfältet, och att anklaga kyska, ovetande troende kvinnor.’*

1. Den störste av dem: Avgudadyrkan – det är det fördärv som det inte finns hopp vid. Om en människa dör i det väntar helvetet på henne, evig vistelse där i all evighet. Gud den Upphöjde sade: *”Sannerligen, den som associerar med Gud, har Gud förbjudit honom paradiset och hans boning är elden – och de orättvisa har inga hjälpare.”* Och Han den Upphöjde sade: *”Och sannerligen har det uppenbarats till dig och till dem före dig: Om du associerar ska dina gärningar gå förlorade och du ska bli en av*

förlorarna.” Och Han den Upphöjde sade: ”Det tillkommer inte avgudadyrkarna att befolka Guds moskéer, medan de vittnar mot sig själva om otro – dessa har deras gärningar gått förlorade och i elden är de evigt.”

2. Trolldom hör till avgudadyrkan, ty det är dyrkan av djinner och att ta hjälp av djinner för att vilseleda människor. Trollkarlen är den som sysslar med vad som skadar människor med hjälp av djinner och dyrkan av dem utöver Gud – ibland sysslar han med vad som skadar dem av ord, handlingar och blåsande i knutar, och ibland med inbillning så att saker ses som de inte är, som Gud sade om Faraos trollkarlar: *”Deras trolldom fick dem att inbilla sig att de rörde sig.”* Och Han sade om dem: *”När de kastade trollade de människornas ögon och skrämde dem och kom med stor trolldom.”*

Trollkarlen sysslar ibland med saker som skadar människor med hjälp av djinner och dyrkan av dem utöver Gud – av ord, handlingar och blåsande i knutar, som Gud den Upphöjde sade: *”Och från det onda hos dem som blåser i knutar.”* Och ibland med inbillning – så att man ser rep som ormar, käppar som ormar, stenar som ägg, och människor som de inte är – och liknande. Han hör till kategorin förnekare, och det är obligatoriskt för härskaren, muslimernas regent, när trolldom är fastställd inför domaren, att döda honom...

Det är fastställt från Omar – må Gud vara nöjd med honom – de troendes befälhavare – att han skrev till sina amirer i Syrien och annorstädes att de skulle döda varje trollkarl, man eller kvinna, på grund av deras stora ondska och fara.

3. Att döda en själ som Gud har förbjudit – det är ett enormt brott. Gud den Upphöjde sade om det: *”Den som dödar en troende avsiktligt – hans vedergällning är Gehenna, evigt i den, och Gud vredgas på honom och förbannar honom och har berett för honom ett stort straff.”* Att döda är ett av de störste brotten, men det är en stor synd under avgudadyrkan – av kategorin olydnad som är stora synder, som otukt och stöld och liknande. Han är inte en förnekare om han inte anser det tillåtet. Därför sade Han om honom: *”evigt i den”* – om han anser det tillåtet. Om han inte anser det tillåtet är evigheten tillfällig och har ett slut. Syndarnas evighet är tillfällig och har ett slut, medan de förnekandes evighet inte har ett slut.

Att döda med rätta skäl: en gift otuktsbegångare stenas, en människa som har dödat en annan orättvist och är jämlik med den dödade dödas, och den som har begått vad som kräver dödsstraff dödas – som vägrövararen

som angriper folk och tar deras egendom på vägar, eller slår dem, eller dödar dem – dödas för sin ondska och sin enorma ondska.

4. Det fjärde: Att äta ränta – att syssla med den förbjudna räntan som Gud har förbjudit. Gud den Majestätiske och Upphöjde sade om det: *”Gud har tillåtit handel och förbjudit ränta.”* Och Han den Upphöjde sade: *”O ni som tror, frukta Gud och lämna vad som återstår av räntan om ni är troende. Om ni inte gör det, var beredda på krig från Gud och Hans sändebud.”* Att äta ränta hör till de stora synderna – det är obligatoriskt att vara aktsam på det.

Ränta är av typer: ränta av dröjsmål (*riba al-nasi'a*) och överflödesränta (*riba al-fadl*):

Överflödesränta: som att sälja ett silvermynt mot två silvermynt, ett mått vete mot två mått vete – detta är överflödesränta, ett mått ris mot två mått ris – det vill säga av samma sort – detta är överflödesränta som inte är tillåtet.

Dröjsmålsränta: som att sälja ett mått vete mot två mått korn, med dröjsmål, efter en dag, efter två dagar – det vill säga det tas inte emot förrän efter mötet. Att sälja hundra dollar mot hundra pund eller mot tio pund, utanför mötet, utan att det tas emot under mötet – detta kallas dröjsmålsränta... och det hör till de störste av de stora synderna.

5. Det femte: Att äta den faderlöses egendom – den vars fader har dött medan han är liten, innan mognad, kallas faderlös. Det är obligatoriskt att behandla honom väl, bevara hans egendom, öka den och förbättra den. Den som förstör den faderlöses egendom och äter hans egendom orättvist – i det finns en allvarlig varning, ty han är svag och man kränker honom och äter hans egendom. Denne varnas med denna allvarliga varning, men han är inte en förnekare om han inte anser det tillåtet.

6. Det sjätte: Att fly på slagfältet – när muslimerna möter de förnekande och flyr, lämnar sina bröder på slagfältets dag när de förnekande marscherar mot muslimerna eller muslimerna marscherar mot de förnekande – den som flyr och lämnar sina bröder varnas med denna allvarliga varning: *”...förutom att retirera för att manövrera i strid eller ansluta sig till en annan grupp”* – om inte han drog sig tillbaka för att förbereda sig och hämta sina vapen, ta på sig sin rustning för att förbereda sig för strid... detta skadar inte. Eller att flytta från en grupp till en annan, från en rad till en annan, eller från ett sällskap till ett annat för att vilseleda fienden.

7. Det sjunde: Att anklaga kyska, ovetande troende kvinnor – den som anklagar de kyska och påstår otukt om dem, och säger: "Den och den är en otuktsbegångare", "Den och den inbjuder till otukt", och han är en lögnare – detta hör till de sju fördärvande synderna. Han förtjänar åttio piskrapp, som Gud den Upphöjde sade: *"Och de som anklagar kyska kvinnor, sedan inte kommer med fyra vittnen – piska dem med åttio slag."* Att anklaga kyska kvinnor är en stor synd, och likaså den kyska bland männen – men eftersom det vanligaste är att anklaga kvinnor, nämnde hadithen kvinnorna. Men om en kysk man anklagas och man säger att han begår otukt, måste man komma med fyra vittnen, annars piskas man med åttio slag.

Dessa är de sju fördärvande synderna – det vill säga de förstörande – på grund av deras enorma ondska. Vi ber Gud om välmående." Slut citat, något förkortad, från Shejkhen Ibn Baz' webbplats.

Och Gud vet bäst.